

Daleko do szczęścia,
bram raju, gdzie słyhać anielską melodię,
daleko do pieśni słowika,
brzęczącej struny lutni poruszanej delikatnie smukłymi palcami,
daleko, by dojść do horyzontu,
za którym roztacza się piękno,
daleko do niego,
daleko...

zakołysz pięknie,
owiń moje serce,
do ciebie głośno wołam,
do ciebie - szczęście,
zawiruj w głowie tak, jak kłęby dymu,
co tumanami wznoszą się na pustyni,
bądź oazą, gdy usycham z pragnienia,
kwiatem, co zakwita zimą

daleko do szczęścia,
bram raju, gdzie szeptem krzyk się zabija,
daleko do spełnienia marzeń,
okna na świat - z którego patrząc - nie widać brzydoty,
daleko, by dojść do ostatniego zakrętu,
za którym już tylko prosta linia,
daleko do niego,
daleko....

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

wodniczka, dodano 08.12.2010 05:54

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.